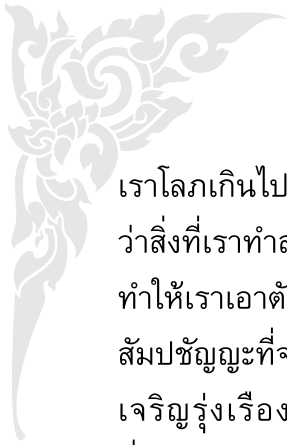

เห็นเขารวย อย่าหลงคิดว่าเขารอด

มีคนถามแม่ชีว่า เห็นคนที่เขาขายเหล้า ขายเบียร์ ยาดอง ค้าขายชีวิตสัตว์ ทำไมเขาร่ำรวย เจริญรุ่งเรืองจัง เราไม่ได้อยู่กับเขาตลอด เราจะรู้ได้อย่างไร เงินมากไม่ใช่ว่ามีความสุขนะ เขาก็มีกรรมกับเรื่องนี้ คนเราประกอบอาชีพอะไรก็แล้วแต่ก็เกิดมาจากกรรมทั้งนั้น ขายหมูก็ขายชีวิตเขา ขายไก่ก็ขายชีวิตเขา คือแม่ชีเห็นคนที่เป็นอย่างอาจารย์เคยทำมาหากินเกี่ยวกับฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาก่อน แล้วอยู่ๆ มาเปิดโรงเรียน เปิดโรงเรียนสอนคนหูหนวก แล้วก็เปิดโรงเรียนสอนพวกดาวนซ์ซินโดรม แล้วก็คนที่ค้าขายแบบนี้ ค้าขายแบบที่โยมว่า ค้าขายชีวิต ค้าขายเบ็ดไถ่ก็รวยขึ้นมา ทุกคนแยกออกมาทำธุรกิจส่วนตัว ทำไมไม่ทำสิ่งที่แบบสื่อสารกันได้ชัดเจน แหล่งที่มาของเงินทำให้ไปตั้งโรงเรียน พอตั้งโรงเรียนแล้วคนที่เข้ามาในโรงเรียนก็ไม่ปกติเลยสักคน ลูกคนที่ได้มานี้ก็ไม่ปกติ หูตึง พูดไม่ได้ แล้วเราจะมีความสุขหรือ สอนเขาก็ไม่รู้เรื่อง แหล่งที่มาของเงินมันมายังไงมันก็ต้องไปอย่างนั้น

ธรรมะที่จะเอาตัวให้รอด คือเราต้องมีสติ มันต้องมีสติ รู้ให้เท่าทันกับสิ่งที่ทำลงไป ต้องมีสติว่าสิ่งที่เราทำลงไป ที่เรามีความสุขทุกๆวันนี้ ที่เราเอาตัวไม่รอดทุกวันนี้ เพราะบางที

เราโลภเกินไป เราโง่ง เราไม่เชื่อสัตย์ซื่อตรง เพราะเราก็ไม่รู้
ว่าสิ่งที่เราทำลงไป มันจะมาส่งผลถึงชีวิต อนาคตของเรา จะ
ทำให้เราเอาตัวไม่รอด ความจริงถ้าเรามีสติ มีความรู้สึกตัว มี
สัมปชัญญะที่จะเตือน อันนี้ของๆ เรา เราทำอาชีพอะไรจะให้
เจริญรุ่งเรืองเราต้องเชื่อสัตย์นะ ไม่ใช่เราทุจริต เราต้อง
เชื่อสัตย์ ขายก่ายเตี้ยวก็คงสภาพเอาไว้ว่า สูตรมันต้องอยู่แบบ
นี้ ไม่ใช่พอเห็นคนเยอะก็เปลี่ยนเพื่อจะให้กำไรมากขึ้น ใคร
มีหน้าที่อะไรก็ควรรู้ว่าจะต้องปรับปรุงพัฒนาตัวเองยังไงที่จะ
ให้ชีวิตตัวเองดีขึ้น แล้วก็อยู่ให้รอด แต่แม่ชีว่าเรื่องของกรรม
มันไม่มีอะไรมาล้างได้ กรรมดีก็ส่งผลมาทำให้เรามีช่องทางที่
จะไปได้ตลอดไป แต่กรรมที่ไม่ดีมันก็ส่งผลมาเหมือนกันว่า
ในขณะที่ธุรกิจกำลังก้าวหน้าเราก็ถูกบั่นทอนด้วยโรคภัย เรา
ไม่ได้ไปคลุกคลีกับเขา เราไม่ใช่เขา เราก็จะมองว่า เขาดูดีนะ
เขาดูร่ำรวยแต่ทำไมเขาถึงระบายความทุกข์อยู่ตลอด นั่นคือ
เอาตัวไม่รอด “การเอาตัวรอดไม่ใช่ว่ารอดเพราะมีเงิน การ
เอาตัวรอดคือใช้ชีวิตยังไงให้มีความสุขกับนาทีนี้”